

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. Пазарджик, 19.12.202*** г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, П НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Членове: Кристина Л. Пунтева
Красимир Ст. Комсалов

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
в присъствието на прокурора С. Г. Я.

като разглежда докладваното от Красимир Ст. Комсалов Въззивно наказателно дело от общ характер № 202***5200600964 по описа за 202*** година

Производството е образувано по реда на Глава 21-ва от НПК.

Образувано е по въззивна жалба на защитника на подс.Т. Д. К., ЕГН: ***** против присъда № 1 от ***0.01.202***г. на Районен съд Панагюрище по НОХД № 81/2022г. по описа на съда, с която подс.Т. Д. К. е признат за виновен в това, че на 18.07.2021 г. в гр. Панагюрище, чрез нанасяне на удар с ръка по лицето на К. Г. Д. с ЕГН: *****, от гр. Панагюрище, му е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в *****, което нараняване е реализирало медико-биологичния признак на *****, без която се ***** - престъпление по чл. 129, ал.2, във връзка с ал.1 от НК, поради което и на посоченото основание и при условията на чл. 54, ал.1 от НК е осъден на наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца. На основание чл.66, ал.1 от НК е отложено изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода за изпитателен срок от три години. Възложена е възпитателната работа с условно осъдения Т. Д. К. на Наблюдателната комисия при Община Панагюрище. На основание чл. 189, ал.*** от НПК е осъден подсъдимия Т. Д. К. да заплати на К. Г. Д. сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2 750,00 (две хиляди седемстотин и петдесет) лева. Осъден е Т. Д. К. да заплати по сметка на ОДМВР - Пазарджик направените в досъдебното производство разноски за съдебно-медицинска експертиза в размер на 195,00 (сто деветдесет и пет) лева. Осъден е Т. Д. К. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - Панагюрище сума в размер на 94,22 лв. (деветдесет и четири лева и двадесет и две стотинки) - разноски за вещо лице, както и 10,00 (десет) лева държавна такса, само в случай на служебно издаване на изпълнителен лист в полза на ОД МВР - Пазарджик и Районен съд - Панагюрище за събиране на присъдените разноски. Във въззивната жалба на защитника на

подсъдимия се излагат доводи за неправилност на присъдата, тъй като първоинстанционния съд се е позовал на взаимно изключващи се и напълно противоречиви гласни доказателства досежно основните факти, а именно свидетелски показания на св.Д., Б., Ф., Р. и С.. Същевременно не е кредитирал основното гласно доказателствено средство, каквото е обяснението на подсъдимия, което е подкрепено и от други доказателства по делото. По този начин първоинстанционния съд е достигнал до необосновани изводи относно авторството на деянието и вината на подсъдимия. Моли се да бъде отменена присъдата и да се постанови нова, с която подс.К. да бъде признат за невинен. Във въззивната жалба няма искания за събиране на нови доказателства, като въззивният съд също намира, че не се налага събиране на нови доказателства.

Въззивната жалба на подсъдимия се поддържа от защитникът на подсъдимия в съдебно заседание, който в пледоарията си навежда доводи за допуснати съществени процесуални нарушения от първостепенния съд при провеждане на съдебното следствие и при изготвяне на мотивите към присъдата. Твърди се от защитата, че при изготвянето на мотивите не са обсъдени всички събрани по делото доказателства, като се долавя една недопустима предубеденост на съда относно това кой е извършител на престъпно деяние. Според защитата съдът с нееднакъв аршин мери, показанията на свидетелите, които защитават тезата на подсъдимия с тези, които поддържат обвинението. Също така според защитата съдът е допуснал две изключително съществени процесуални нарушения единственият изход, от които е отменя на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд. В съдебното заседание на 29.11.2022г. адвокат К. е поискала да се констатира противоречие в показанията на св.Ф. на стр.10 от ДП. Няма определение на съда, за това дали допуска или не допуска искането, с което е нарушил правото на защита на подсъдимия. Второто според защитата съществено процесуално нарушение се изразява в това, че съдът е длъжен да даде в мотивите си отговор на всички доводи и възражения направени от страните. В пледоарията адвокат К. е изложила доводи за недоказаност на обвинението и за неизбежна отбрана, че дори и подсъдимия да е автора на счупването на челюстта той е действал в защита личността и здравето на друго т.е при условията на неизбежна отбрана. Никъде обаче в мотивите първоинстанционния съд не е отговорил на този довод на защитата. Моли се съдът да уважи въззивната жалба и да отмени обжалвания съдебен акт. Частния обвинител чрез повереника си оспорва въззивната жалба и иска потвърждаване на присъдата, като правилна, обоснована и законосъобразна, като навежда доводи за това. Претендира разноси пред въззивната инстанция. Подсъдимият поддържа казаното от защитника си, като моли за отмяна на присъдата и постановяване на оправдателна присъда, тъй като е невинен. Прокурора пледира за постановяване на решение, с което обжалваната присъда да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Окръжен съд Пазарджик, като взе предвид всички събрани по делото доказателства, доводите на страните и провери изцяло така атакувания съдебен акт, съгласно правилата на чл.***14 от НПК, прие за установено следното:

Въззивната жалба е неоснователна.

В пълно съответствие със събраните и проверени по предвидения процесуален ред по делото доказателства първоинстанционният съд е приел, че подс.Т. Д. К. на 18.07.2021 г. в гр. Панагюрище, чрез нанасяне на удар с ръка по лицето на К. Г. Д. с ЕГН: *****, от гр. Панагюрище му е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в *****, което нараняване е реализирало медико-биологичния признак на *****, без която се ***** - престъпление по чл. 129, ал.2, във връзка с ал.1 от НК. Правилно са били присъдени в тежест

на подс.К. разноските по делото. За да направи тези изводи, първоинстанционният съд обосновано е взел предвид показанията на пострадалия св.К. Д. и показанията на свидетелите Н. Ф. и св.В. Б., както и заключението на СМЕ и писмените доказателства по делото.

Настоящата инстанция приема за установена следната фактическа обстановка:

На 17.07.2021г. подс.Т. К. и колегата му св.Г.К. били дежурни нощна смяна като охранители в „*****“ АД гр.Панагюрище. Дежурството им започнало в 18.00 часа, като използвали служебен автомобил „*****“ с надпис „*****“. На същия ден - 17.07.2021г. в гр.Панагюрище св.К. Д. бил поканил в домът си на ул. „*****“ № *** на младежко парти св.Г. Р., св.В. Б., св.Н. Ф., св.К. Д.. Партито продължило до около 04.00 часа на 18.07.2021г. когато на телефона на св.Р. се обадил св.Н.й С. и казал, че го бият пред **** в града. След като разбрали за побоя св.Г. Р., св.В. Б., св.Н. Ф., св.К. Д. и св.К. Д. веднага тръгнали в посока мястото съобщено от св.С.. Последни се движели св.Н. Ф. и св.К. Д.. Когато пристигнал св.Д. видял, че човекът, който биел св.С. побягнал в посока центъра на града. Св.Б., св.Д. и св.Р. го последвали. Св.Д. също тръгнал след тях, а св.Ф. тръгнал в посока сградата на съда. Св.Р., св.Б. и св.Д. успели да настигнат св.Л.К., това било лицето, което преди това биело св.С.. Когато го настигнали пред сградата на Детската градина св.Б. го бутнал с ръце и св.К. паднал на земята. Тогава и другите свидетели Р. и Д. започнали да се разправят с него. Св.Д. бил изостанал и тъй като се уморил спрял да бяга и ходел пеш, когато приближил ресторант ***** видял, че лек автомобил на фирма „*****“ завива в насрещното движение и спира, като от него влезли двама души. По това време св.Р., св.Б. и св.Д., като видели колата на СОТ се опитали да избягат, но един от служителите подс.Т. К. настигнал св.Б. и като казал „*****“ ритнал св.Б. в корема. Последния се присвил и тогава подс.К. го ударил с юмрук в областта на лявото слепоочие, при което св.Б. паднал и останал да седи на земята. След това подс.К. ударил с юмрук и св.Р. в областта на челюстта, който също паднал. След това пристигнал и св.Д.. Той се намирал от другата страна на служебния автомобил. Подс.К. се насочил към него с думите „*****“. Св.Д. му отговорил, че никого не бие, но в този момент подс.К. го ударил с юмрук в областта на брадата. Св.Д. му казал да не го удря, но подс.К. му нанесъл втори удар по лицето в областта на брадата. Св.Д. изпитал силна болка и побягнал. Подс.К. започнал да вика и обижда св.Д., който успял да избяга. По това време другия служител на СОТ св.Г.К. стоял до служебния автомобил и не правел нищо, не се и опитвал да спре подс.К.. Ударите на подс.К. по св.Д. били видяни от св.В. Б. и св.Н. Ф.. Св.Д. се отдалечил от мястото на инцидента, като чувствал силна болка в областта на челюстта, от където потекла кръв. Св.Д. веднага отишъл в Спешна помощ, тъй като много го боляла долната челюст. След като го прегледали от Спешна помощ изпратили ли св.Д. в болница „*****“, където да му направят рентгенова снимка на челюстта. Св.Д. отишъл до спешния кабинет на болница „*****“. Там пристигнали и служители на РУ на МВР Панагюрище и майката на св.Д.. След прегледа и изследванията на св.Д. в болница „*****“, същия бил насочен към УМБАЛ „*****“ гр.Пловдив в отделението

по *****, тъй като се установило, че *. Св.Д. бил превозен с линейка до УМБАЛ „****“, където на 18.07.2021г. му била направена операция, след което престоял в болницата три дни и бил изписан. След операцията св.Д. се хранел с течна храна. Срещу подс.Т. К. било образувано наказателно производство.

На 05.08.2021г. св.К. Г. Д. бил прегледан от съдебен лекар, като било издадено *****г., от което е видно, че при прегледа се установило открито пълно счупване на долната челюст вдясно. Гореописаните травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърд, тъп предмет, чрез удар с или върху такъв и добре отговарят да са получени така, както съобщава пострадалия в предварителните сведения. Счупване на костите на долна челюст, открито са причинили – ***** / долна /, с което се *****, по смисъла на чл.129 от НК. Видно от *****, е че при прегледа на 20.07.2021г. от 11.***5 часа на Т. Д. К. се е установило следното: Субконюнктивален кръвоизлив; Разкъсно-контузна рана на десния крак; Травматични отоци и кръвонасядания по лицето, тялото, и крайниците по половия орган и тестисите. Гореописаните травматични увреждания са получени от действие на твърд, тъп предмет чрез удар с или върху такъв и добре отговарят да са получени така, както съобщава пострадалия в предварителните сведения. Разкъсно-контузната рана по дясната колянна става е причинила на Т. Д. К. временно разстройство на здравето, неопасно за живота по смисъла на чл.1***0 ал.1 от НК. Останалите травматични увреждания са причинили – болка и страдание по смисъла на чл.1***0 ал.2 от НК.

Видно от заключението на изготвената по делото СМЕ по писмени данни *****, е че св.К. Г. Д. на 19 години от гр.Панагюрище, ул.“*****“ № *** е посетил Спешното отделение на ФСМП Панагюрище, от където е изпратен в МБАЛ „*****“ в гр.Панагюрище за изследване, а от там с линейка е транспортиран до Спешен портал при УМБАЛ „*****“ ЕАД гр.Пловдив. Св.К. Д. е постъпил в клиниката по ***** при УМБАЛ „*****“ в 09.***4 часа на 18.07.2021г., за спешно оперативно лечение. Тук са му поставили следните диагнози: *****; Осъществяване на между-*****; *****.

На 20.07.2021г. св.К. Д. е изписан за вкъщи, за да продължи лечението си при домашни условия. На 05.08.2021г. от 12.20 часа св.К. Д. е посетил съдебен лекар в гр.Пазарджик, който след като го е прегледал е издал *****г., в което е описан неговите травматични увреждания: открито пълно счупване на долна челюст вдясно. Гореописаното травматично увреждане е получено в резултат от действието на твърд, тъп предмет, чрез удар с или върху такъв и добре отговаря да е получено при удар с юмрук в областта на дясната част на долната челюст. По време на нанасяне на травмата на долната челюст пострадалия е бил прав и обърнат с лице към нападателя, който с лявата си ръка свита в юмрук е нанесъл удар в дясната част на лицето на св.К. Д.. Счупването на тялото на долната челюст в дясната ѝ част е причинило на пострадалия К. Г. Д. – ***** / долна /, с което се *****, по смисъла на чл.129 от НК, за около 45 – 50 дни от датата на травмата, при правилно и обичайно протичащ оздравителен процес. Видно от справката за съдимост на подс.Т. Д. К., е че същия не е осъждан. От характеристикната му справка се установява, че

същия е имал криминалистични регистрации.

Горната фактическа обстановка въззивният съд възприе въз основа на частично обясненията на подс.Т. К., показанията на св.К. Д. дадени на ДП и доразвити в съдебно заседание, частично от показанията на св.Г. Р., показанията на св.В. Б. дадени на ДП и доразвити в съдебно заседание, св.К. Д., св.Н. Ф., св.Н. С., показанията на св.Т.М. дадени на ДП, частично от показанията на св.Л. К. дадени пред първоинстанционния съд, заключението на съдебно-медицинската експертиза и писмените доказателства – справка за съдимост, характеристична справка, *****г., копие от Епикриза от УМБАЛ „*****“. Съдът кредитира обясненията на подс.К. в частта, досежно това, че е бил на мястото на инцидента и че се е намесил в сбиването. Съдът не дава вяра на обясненията на подс.К., в частта, в която отрича да е удрял с юмрук св.Д. пред ресторант „*****“, тъй като същите са повлияни от защитната му позиция по делото и желанието да се оневини от една страна, а от друга страна се опровергават по категоричен начин от показанията на св. св.К. Д., В. Б., К. Д., Н. Ф., Н. С., Т. М., Д.Б., заключението на СМЕ и *****г. Обясненията на подс.К. в частта, в която отрича да е удрял два пъти с юмрук пострадалия Д. се опровергават и от заключението на СМЕ, което установява, че нараняванията на св.Д. са били причинени при удар с юмрук в областта на дясната част на долната челюст. В тази връзка неоснователни са доводите на защитата, че подс.К. е действал при условията на неизбежна отбрана или при превишаване на пределите на неизбежна отбрана, тъй като от доказателствата по делото не се установява да има нападение от страна на св.Д. към подс.К. или св.Д. да е нападал друго лице, за да се обоснове защитна реакция от подс.К. и отблъскане на такова нападение от него страна. Напротив св.Б. и св.Ф. са категорични, че св.Д. не е участвал в сбиването, и че св.Д. е пристигнал по късно, когато сбиването вече е било приключило, като се е намирал от друга страна на служебния автомобил на СОТ, когато е бил ударен без причина от подс.К. два пъти ***** Тук е мястото да се посочи, че механизма на причиняване на телесната повреда описан от св.Д., св.Ф. и св.Б. се потвърждава изцяло от заключението на съдебно-медицинската експертиза, което съдът кредитира, като компетентно и безпристрастно изготвено. Съдът не дава вяра на показанията на св.Н.й Панчовски, който твърди, че св.К. Д. е участвал в сбиването пред **** и е бил окървавен, тъй като показанията на този свидетел се опровергават от показанията на св.К. Д., показанията на св.Н. Ф. и показанията на св.В. Б., както и от показанията на св.Л. К., св.Н. С., Т. М. и Д.Б., които установяват, че нараняванията на св.Д. са били причинени впоследствие пред ресторант ***** , като св.В. Б. и св.Н. Ф. сочат подс.К., като автор на нараняванията на св.Д. и заявяват, че подс.К. е ударил два пъти св.Д. с юмрук. Следва да се отбележи, че действително св.Ф. и св.Б. са приятели на св.Д., били са в домът му на парти, но независимо от това съдът кредитира техните показания, тъй като са непротиворечиви, взаимно се допълват и кореспондират изцяло със заключението на съдебно-медицинската експертиза. Съдът кредитира частично показанията на св.Л. К. дадени пред първоинстанционния съд, в частта относно мястото на инцидента, а именно близо до Детската градина и в частта, в която заявява, че никой от момчетата не е удряло

някой от охранителите. Тази част от показанията на св.К. кореспондира с показанията на св.Д., Б. и Ф.. Съдът не кредитира частта от показанията на св.К., в която заявява, че не е видял някой от охранителите да удря някое от момчетата, тъй като тази част от показанията се опровергава от показанията на св.Д., св.Б., св.Ф. и заключението на съдебно-медицинската експертиза. По отношение на показанията на св.Г.К. дадени пред първоинстанционния съд следва да се отбележи, че същите си противоречат с показанията на този свидетел дадени на ДП. На ДП не е заявил, че подс.К. е получил наранявания, а в съдебната фаза е заявил, че подсъдимия се е държал за корема и слабините. Има разминавания между показанията на този свидетел и показанията на св.Д., св.Б. и св.Ф. досежно мястото на инцидента и самия инцидент. Така, че съдът не дава вяра на показанията на св.Кацаров, който твърди, че подс.К. не е удрял никого, тъй като тези показания се опровергават от показанията на св.Д., св.Б. и св.Ф. и заключението на съдебно-медицинската експертиза. По отношение на св.Г. Загорски следва да се отбележи, че същия не е очевидец на случилото и преразказва факти, които са му станали известни във връзка с извършена от него проверка. Показанията на този свидетел не променят приетата от съда фактическа обстановка. Съдът кредитира показанията на св.Т.М. дадени на ДП и приобщени към доказателствения материал по делото, тъй като в съдебно заседание св.М. е заявил, че е минало време и не си спомня подробности, като поддържа показанията си дадени на ДП. На ДП този свидетел е заявил, че един от охранителите е ритал момчетата и е ударил шамар на едно от момчетата. Тези показания на св.М. се подкрепят от показанията на св.Д., св.Б. и св.Ф. и от заключението на съдебно-медицинската експертиза, поради което съдът ги кредитира като достоверни. По отношение на показанията на св.Д.Б. следва да се отбележи, че същия в съдебно заседание заявява, че е влязъл в дискотеката да си вземе якето и когато е излязъл служителите на СОТ вече са били пристигнали и инцидента е бил приключил. На ДП този свидетел е заявил, че е бил през цялото време пред дискотеката. Така, че показанията на този свидетел, който не е очевидец на случилото се пред ресторант ***** не променят фактическата обстановка описана по горе. По отношение на показанията на св.Г. Р., в частта, в която заявява, че не е видял да удрят св.К. Д. и че въобще не го видял на мястото на инцидента следва да се отбележи, че св.Д. е бил от другата страна на служебния автомобил и пряка видимост към него са имали само св.Б. и св.Ф.. Това обстоятелство се установява от показанията на св.Д., св.Б. и св.Ф.. Съдът кредитира частично показанията на св.Р., в частта, в която установява, че подс.К. е нанесъл удари по отношение на него и на св.Б., тъй като тази част от показанията на се подкрепя от показанията на св.Д., св.Б. и св.Ф.. По отношение на показанията на св.Гаврил Каменски следва да се отбележи, че същите се опровергават по категоричен начин от показанията на св.Д., св.Б. и св.Ф., поради което съдът не ги кредитира. Тук е мястото да се посочи и че голяма част от свидетелите говорят и установяват факти, които са се случили в дискотеката и касаят отношенията между св.Н. С. и св.Л. К., които са неотнормими към главния факт на настоящия процес, който се отнася до случилото се между св.Д. и подс.К..

При тези данни от правна страна въззивния съд намира, че правилно е определена

правната квалификация на деянието от първоинстанционния съд, като подс.Т. К. е признат за виновен в извършването на престъплението по чл.129 ал.1 от НК, като на 18.07.2021 г. в гр. Панагюрище, чрез нанасяне на удар с ръка по лицето на К. Г. Д. с ЕГН: *****, от гр. Панагюрище, му е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в *****, което нараняване е реализирало медико-биологичния признак на *****, без която се *****. Правилна е правната квалификация на деянието по чл.129 ал.1 от НК, тъй като са налице обективните и субективните признаци на това престъпление. Въззивния съд счита за неоснователни доводите на защитата, че подс.К. е действал при условията на неизбежна отбрана или при превишаване пределите на неизбежна отбрана, тъй като действително видно от *****. подс.Т. К. също е получил наранявания, но по делото няма доказателства, че тези наранявания са били причинени от св.Д. от една страна, а от друга страна както се посочи по горе няма доказателства, че е имало нападение от св.Д. по отношение на подс.К. или нападение на св.Д. към друго лице, за да се обоснове защитна реакция и отблъскване на нападението от подс.К.. Напротив по делото е установено, че св.Д. е пристигнал пред ресторант ***** по късно, когато вече е нямало сбиване, като подс.К. го е ударил два пъти с юмрук без причина и ударите са били достатъчно силни, че да причинят счупване на долната челюст на пострадалия. Неоснователни са доводите на защитата, че в случая е допуснато съществено процесуално нарушение от първоинстанционния съд, тъй като при изготвянето на мотивите не е отговорил на всички доводи на защитата и най-вече на доводите за неизбежна отбрана, тъй като задължението да се отговори на всички доводи на защитата е на въззивния съд, но не и на първоинстанционния при изготвянето на мотивите. Неоснователни са доводите на защитата, че Районния съд е бил предубеден, тъй като е използвал определени изрази в мотивите си посочени от защитата, тъй като въззивния съд като взе предвид събраните по делото доказателства намира, че по делото няма данни за предубеденост на първоинстанционния съд. Същия в мотивите си към присъдата е изложил коректно фактическата обстановка, съобразно събраните по делото доказателства, като е посочил на кои свидетели дава вяра и на кои не дава вяра. При разглеждането на делото от Районния съд и при постановяването на присъдата и мотивите към нея въззивния съд не намира данни за предубеденост на съда. Неоснователни са доводите на защитата, че при разглеждането на делото от първоинстанционния съд е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в съдебното заседание на 29.11.2022г. адвокат К. е поискала да се констатира противоречие в показанията на св.Ф. на стр.10 от ДП и няма определение на съда, за това дали допуска или не допуска искането, с което е нарушил правото на защита на подсъдимия. Действително видно от съдебния протокол от 29.11.2022г., е че няма произнасяне на съда по искането на адв.К., но следва да се отбележи, че първо няма искане за четене на показанията на св.Н. Ф., а само за констатиране на противоречия от една страна, а от друга страна видно от протокола, е че след това искане на адв.К. св.Ф. е продължил да дава показания, като е отговорил на въпросите поставени в искането на адв.К.. Също така видно от мотивите на първоинстанционния съд, е че същия в мотивите си не се е позовал на показанията на св.Н. Ф. дадени на ДП, а само на тези дадени пред съда. Така, че не може да се приеме, че има

някакво противоречие между мотивите и съдопроизводствените действия. Ето защо въззивния съд приема, че няма допуснато процесуално нарушение, което да е от категорията на същественият и да ограничава правото на защита на подс.К., още повече, че след като св.Ф. е продължил да дава показанията след искането на адв.К. е нямало пречка същата, ако е счела, че следва да се прочетат показанията на св.Ф. дадени на ДП да направи отново такова искане, като изрично поиска да се прочетат показанията на св.Ф. дадени на ДП, а не само да се констатира противоречия. Видно от протокола, е че адв.Колчава е заявила, че няма повече въпроси към свидетеля. При това положение въззивния съд счита, че няма допуснато съществено процесуално нарушение и доводите на защитата са неоснователни.

Относно наложеното наказание

Първоинстанционният съд е определил на подсъдимия наказание по реда на чл.54 ал.1 от НК шест месеца лишаване от свобода. Въззивния съд намира, че правилно наказанието е определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, които са чистото съдебно минало и добрите характеристични данни на подсъдимия. Доколкото в характеристичната справка на подс.К. е посочено само, че същия има криминалистически регистрации не може да се приеме, че подсъдимия има негативни характеристични данни. Правилно е приложена разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК, като е отложено изтърпяването на наказанието лишаване от свобода за изпитателен срок от три години, тъй като са налице законовите предпоставки за това предвид размера на определеното наказание лишаване от свобода и чистото съдебно минало на подсъдимия. Същия е бил освобождаван от наказателна отговорност за престъпление по чл.1***1 ал.1 т.12 от НК, като на основание чл.78а ал.1 от НК му е била наложена глоба в размер на 1000 лв., която е била платена от подсъдимия. Правилно възпитателната работа с подс.Т. К. е била възложена на Наблюдателната комисия при Община Панагюрище. Въззивния съд споделя становището на първоинстанционния съд, че целите на наказанието биха се постигнали и с неговото отлагане за изпитателен срок от три години. Правилно с оглед изхода на делото са били присъдени в тежест на подс.Т. Д. К. разноските по делото. При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени процесуални нарушения, които да са били допуснати от първоинстанционния съд при разглеждането и решаването на делото, и които да налагат отмяна на присъдата само на това основание. Предвид гореизложеното въззивния съд намира, че присъдата на първоинстанционния съд е правилна, обосновава и законосъобразна, поради което следва да бъде потвърдена, а жалбата на подсъдимия и защитата следва да се остави без уважение. С оглед изхода на делото в тежест на подс.Т. Д. К. следва да се присъдят разноските по делото пред въззивната инстанция, а именно следва да заплати на частния обвинител К. Г. Д. сумата в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева, представляваща възнаграждение на адвокат – повереник пред въззивната инстанция.

Воден от горното и на основание чл.*****8 от НПК Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 1 от ***0.01.202***г. на Районен съд Панагюрище по НОХД № 81/2022г. по описа на съда .

ОСЪЖДА подс.Т. Д. К., ЕГН: ***** да заплати на частния обвинител К. Г. Д., ЕГН: ***** разноските по делото в размер на 1500 лева, представляващи възнаграждение на адвокат – повереник пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____